

בע"א (נתניה) 28502-01-14 - יהונתן כהן נ' עיריית נתניה

בע"א (נתניה) 28502-01-14 - יהונתן כהן נ' עיריית נתניהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 28502-01-14

יהונתן כהן

נגד

עיריית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[10.02.2014]

כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט

החלטה

1. בפניי בקשה להישפט על דו"ח חניה, אשר נרשם לחובת המבקש ביום 30/8/10, עקב חניה על מדרכה ברחוב טיומקין 13 בנתניה.
2. המבקש איננו כופר בכך שביצע עבירה של חניה על המדרכה, אלא טוען שחנה בצורה המיוחסת לו כדי למנוע נזק לרכבו כתוצאה מהיות הרחוב רחוב צר, בו מתקשות משאיות לעבור מבלי לפגוע ברכבים החונים בצדי הכביש.
2. מן המסמכים שצורפו לתגובת המשיבה עולה כי המבקש פנה לעיריית נתניה בבקשה לבטל את הקנס שבנדון, וביום 7/3/11 נענה כי אין עילה חוקית לביטול הודעת תשלום הקנס וכי אם ברצונו של המבקש להישפט בגין הדו"ח, עליו להגיש בקשה בכתב תוך 30 יום מן המכתב האמור.
3. סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ";), מורה כדלקמן:
" (א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:
(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה - אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;

- (2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה. מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום המצאת ההודעה על החלטת התובע בענין הביטול" (הדגשות שלי - ה.ר.ש.).
- בהתאם להוראות סעיף קטן ח2:
- " לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוח סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230" (הדגשות שלי - ה.ר.ש.).
4. המבקש קיבל הודעה אודות דחיית בקשתו לביטול הודעת הקנס כבר בחודש מרץ 2011. המסקנה המתבקשת למקרא הוראות סעיף 229 לחסד"פ הנה שהיה על המבקש להגיש בקשה להישפט בגין הדו"ח בו עסקין בחודש אפריל 2011. הבקשה להישפט מוגשת באיחור ניכר של כמעט 3 שנים וזאת מבלי שמובא בה כל טעם או הסבר לשיהוי המשמעותי בהגשתה ומבלי שמוגשת לצדה בקשה להארכת מועד להגשת הבקשה להישפט. די בכך כדי להוות בסיס לדחייתה של הבקשה (ר' למשל עפ"א 80082/06 מקובר רונית נ' מ"י; ע"פ 4448/09 קמר יעקב נ' מ"י).
5. לא למותר להוסיף, כי אמנם קיימת סמכות לביהמ"ש בהתאם לסעיף 230 לחוק, לאפשר לאדם להישפט גם אם הבקשה הוגשה באיחור מנימוקים מיוחדים שיירשמו או אם "שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגיש במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" (ר' סעיף 229 (ה) לחסד"פ). דא עקא, במקרה דנן, למעט אמירה כללית שהמבקש "מאז שנת 2010 נמצא בתכתובת עם אנשי העירייה", לא הובאה כל סיבה מוצדקת לשיהוי בהגשת הבקשה להישפט.
6. אציין כי התוצאה אליה הגעתי לא תשתנה אף אם אתייחס לבקשת המבקש כאל בקשה לביטול פסק דין;
7. בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם, תק-על 2009, נדונה סוגיה שעניינה בקשה לביטול פסק דין, המוגשת מכוח סעיף 240 (א) לחוק סדר הדין הפלילי, בנוגע לפסק דין בבית המשפט לתעבורה שניתן בהעדר הנאשם. בית המשפט העליון קבע בהחלטתו את הדברים הבאים:
- " לפיכך, ההנחיות שנקבעו בפסק הדין בעניין איטליא בנוגע לאופן בו יש לברר בקשות לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם לפי סעיף 240 לחסד"פ עומדות בעינן. בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין. בית המשפט מוסמך גם לבקש את תגובת המדינה לבקשה, אם ראה צורך בכך ובנסיבות מתאימות וחריגות אף יזמן את הצדדים לדיון בבקשה אם יראה לנכון. עוד נקבע בעניין איטליא, כי לאחר שבית המשפט לתעבורה שוקל את נסיבות המקרה על-פי הכתב, עליו לפרט בהחלטתו, ולו בתמצית, את הנימוקים להחלטתו".
8. ככל שיש לראות בבקשה שבנדון בקשה לביטול פסק דין, הרי שהיה עליה להיות מוגשת לצד בקשה להארכת מועד להגשת הבקשה ומכל מקום, שומה היה על המבקש לצרף לבקשה תצהיר המכיל גרסה שמצדיקה לשיטתו את עתירתו לביטול פסק הדין (ר' למשל עפ"א 159/08 דורון ויטוריו אפרים נ' עיריית חדרה).
9. במקרה בו עסקין, מודה המבקש בביצוע עבירה של חניה על המדרכה בניגוד לדין, כך שגם לגופו של עניין, הבקשה אינה מגלה על פניה עילה לביטול פסק הדין שבנדון.
10. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.
- בהתחשב במכלול נסיבות המקרה, לרבות הרקע לביצוע העבירה כמתואר בבקשה, אינני מוצאת מקום לחייב את המבקש בהוצאות.
- ניתנה היום, י' אדר תשע"ד, 10 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.